

ת"פ 11246/04/19 - מדינת ישראל נגד אזריה שמלוב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11246-04-19 מדינת ישראל נ' שמלוב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אזריה שמלוב

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977, **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. בכתב האישום המתוקן, צוין כי בתאריך 29.3.19, בשעה 10:30 לערך, בסמוך לרח' הולנד 6 בעפולה, בשעה שהמתלון, ה.ב.צ., נכנס לרכבו והתיישב במושב הנהג, נכנס הנאשם לרכבו של המתלון, בכך שפתח את דלת הנוסע שליד הנהג והכניס את גופו פנימה אל תוך הרכב. הנאשם התנפל על המתלון, אחז בצווארון חולצתו ואיים עליו באמרו: "או שאתה עוזב את מיכל או שאני רוצח אותך". כשהמתלון ניסה להדפו, הושיט הנאשם את ידו הימנית לאחור, ושלף חפץ שחור הנחזה לאקדח. המתלון אחז בקנה ותוך כדי מאבק עם הנאשם, נשבר החפץ.

בהמשך איים הנאשם על המתלון במילים: "תדע לך, אני לא אעזוב אותך, יש לי משפחה של עבריינים שהם יגמרו אותך", ולאחר מכן יצא מן הרכב, תוך שאמר למתלון: "אתם התימנים עקשנים".

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה למתלון שריטה בלחי שמאל.

3. ביום 15.5.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו, הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, ולאחר מכן הצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים.

המלצתו העקבית והסופית של שירות המבחן הנה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, בצירוף צו של"צ בהיקף של 100 שעות, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן - באופן שיפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד, ויגביר את סיכויי הצלחת תהליך השיקום בו החל.

5. **בהתאם לתסקיר מיום 29.8.19**, הנאשם, בן 29, רווק, מתגורר עם הוריו בעפולה. מזה שבע שנים מנהל עסק למכירת מוצרי ספורט. בעקבות מעצרו, נקלע לקשיים כלכליים ופועל להסדרת חובות כספיים. אביו מתמודד עם מחלת הסרטן מזה שנים ועובר טיפולים רפואיים, ואמו אף היא מתמודדת עם בעיות רפואיות שונות. הנאשם הוא הצעיר מבין חמישה ילדים, אחיו נשואים ואילו הוא מתגורר עם הוריו, תומך בהם בכל הקשור לטיפול רפואי ותחזוקת הבית, ומשמש כמטפל העיקרי בהם.

הנאשם תיאר את משפחתו כנורמטיבית, את אביו כאדם קפדן ונוקשה ואת אמו כרגישה ומגוננת. הנאשם ציין כי ישנה ביקורת מצד משפחתו ביחס להתנהלותו, שהתעצמה בעקבות מעורבותו בעבירות. להתרשמות קצינת המבחן, קיים קושי בנפרדות בין בני המשפחה, ובני המשפחה מתקשים לסמוך על הנאשם, מגלים מעורבות יתר בחייו ועוקבים בקפדנות אחר התנהלותו.

הנאשם למד עד כיתה ח' בבית-ספר בעפולה, אך הפגין קשיים התנהגותיים, אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז, אך לא נטל טיפול תרופתי. בכיתה ט' שולב הנאשם בלימודי ישיבה בירושלים, ולדבריו התקשה להסתגל בתחילה, בשל המרחק מהבית, אך בהמשך השתלב בה מבחינה לימודית וחברתית. הנאשם לא גויס לצבא וקיבל פטור על רקע אי התאמה.

לאחר לימודיו עבד במפעל כשנה, ולאחר מכן עבד עם אחיו בחנות למוצרי ספורט. בשנת 2010 עבר להתגורר בארה"ב ושם עסק בתחום השגחת כשרות. לאחר שלוש שנים חזר לישראל, בעקבות מחלתו של אביו. בתחילה התקשה להשתלב תעסוקתית, עד לשילובו בעסק למוצרי ספורט שהקים.

לחובת הנאשם הרשעה אחת, משנת 2015, בעבירות איומים והפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם, בגינה נדון לעונש מאסר על-תנאי למשך שנתיים. לדבריו כיום, הרשעתו נבעה מאי-הבנה בינו ובין המתלוננת.

הנאשם שיתף כי היה בקשר זוגי במשך ארבע שנים, וכי מערכת היחסים התאפיינה בחוסר יציבות ובעימותים רבים, עקב חשדנותו, עד לסיום הקשר. לאחר מכן, הנאשם ניסה שוב ושוב לחדש את הקשר עם בת הזוג, והתקשה לקבל את סירובה לכך, והיא הוציאה צו הרחקה נגדו.

בהתייחסו של הנאשם לעבירות כאן, נטל אחריות חלקית לביצוען. לדבריו, ברקע העבירות, מערכת

יחסים חדשה שמנהלת בת זוגו לשעבר, והנאשם החליט לשוחח עם בן זוגה הנוכחי, המתלונן, ולנסות להרחיק אותו ממנה. הנאשם נכנס לרכבו ואיים עליו שיעזוב אותה, אחרת הנאשם לא יהיה אחראי למעשיו. הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה לתקיפת המתלונן, ונטה למזער את חומרת האיומים שהשמיע. הנאשם מבין את הבעייתיות שבהתנהלותו ולדבריו פעל ללא הפעלת שיקול דעת.

הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ולהתרשמות קצינת המבחן הוא חווה חרדה עמוקה עקב ההליך המשפטי המתנהל נגדו, והביע נכונות ראשונית לשיתוף פעולה בטיפול.

מדיווח של גורמי הטיפול עולה כי הנאשם מתמיד בהגעה לטיפול פרטני ומשתף פעולה באופן מלא. בתחילה התקשה הנאשם להביע אמון בגורמי הטיפול אך בהמשך הצליח להביא לטיפול תכנים משמעותיים, לצד הפגנת חוסר בשלות רגשית. **להערכת גורמי הטיפול, לנאשם סיכוי גבוה להיתרם מהטיפול, במידה ויתחייב לטיפול ממושך ומשמעותי.**

6. שירות המבחן סבר כי לראשונה הנאשם נדרש לבחון התנהלותו באופן ביקורתי, וכי הטיפול מסייע לו לווסת את רגשותיו במצבים טעונים, באופן המקדם התנהלות שקולה ופחות אימפולסיבית. כיום הנאשם מצליח לגלות אמפתיה כלפי המתלונן ולהכיר בפגיעה שגרם לו במעשיו. צוין כי הנאשם עוד מצוי בתחילת דרכו הטיפולית אך מתחייב לשתף פעולה בהמשך. שירות המבחן התרשם כי בבסיס ביצוע העבירות עמדו קושי בוויסות דחפים, קושי בנפרדות ותחושות חרדה המתעוררות במצבים בהם חש הנאשם דחייה, הבאים לידי ביטוי בעמדה קורבנית ונטייה למיקוד שליטה חיצונית. לצד אלה, יציבותו, הכוחות החיוביים אותם מגלה, העדר דפוסים עבריינים מושרשים וקשרים שוליים, ההרתעה שחוזה עקב ניהול ההליך, והירתמותו לטיפול תוך עריכת שינוי בהתבוננות על מעשיו - מצביעים על קיומה של **פרוגנוזה טיפולית חיובית.**

שירות המבחן הסיק כי **בהעדר התערבות טיפולית קיים סיכון סביר להישנות עבירות** דומות, וכי הטיפול המותאם לצרכיו יאפשר לו להתבונן באופן מעמיק בקשייו בתחום הרגשי, ולחזק דפוסי חשיבה בוגרים ודרכי התמודדות, תוך הפחתת הסיכון לביצוע עבירות בעתיד.

שירות המבחן המליץ על המשך הטיפול במסגרת צו מבחן למשך **18 חודשים** בצירוף צו של"צ למשך 100 שעות, בצירוף עונש מאסר על-תנאי ופיצוי כספי.

7. **לפי תסקיר משלים מיום 8.12.19**, בתקופת הדחייה, הנאשם המשיך להשתתף בהליך טיפולי פרטני, הגיע בקביעות, הפגין רצינות ושיתף פעולה באופן מלא. לצד התבוננות עצמית ביקורתית, ניכר כי הנאשם עודנו מחובר לעמדה קורבנית, ולו נוקשות חשיבתית ותפיסות שמרניות. צוין באותו תסקיר כי לאחרונה, החל הנאשם להרחיב מעט את זווית ראייתו באשר להתנהלותו, ולאור השינויים הראשוניים הומלץ על המשך טיפול לתקופה ממושכת.

במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

בפני שירות המבחן הביע הנאשם נכונות להמשיך בטיפול, והעיד כי הוא מוצא בטיפול מענה לצורך להביע את רגשותיו. לצד זאת, הוא מקבל גם הכוונה מרב הקהילה אליה משתייך. דווח כי הנאשם מטפל במקביל גם בהסדרת חובותיו הכספיים ותומך באביו בליווי לטיפולים רפואיים.

עוד מסר הנאשם לשירות המבחן כי הוא מנהל מערכת יחסים חדשה, שבה מרגיש תמיכה וקבלה, אך הוא חושש מפני תוצאות המשפט, אשר לדבריו עלולות לפגוע בהמשך היחסים.

נוכח המוטיבציה שהביע הנאשם בהמשך הטיפול, וההתרשמות כי יש בכוחו של הטיפול להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד ולהגביר את הסיכוי להצלחת תהליך השיקום אותו עובר, הומלץ פעם נוספת להעמיד את הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן למשך 18 חודשים, לצד צו של"צ וענישה נוספת כאמור.

8. **מתסקיר סופי מיום 3.3.20**, עולה כי במהלך חודש ינואר 2020 קיים שירות המבחן, לראשונה, פגישה עם המתלונן. לדברי המתלונן הוא נפגע מן הנאשם, נגרם לו שפשוף בפניו בעקבות מעשי הנאשם, הוא חש מושפל לאחר התקרית, וכן חשש לחייו ולחיי בת זוגו.

באשר לנאשם, נמסר בתסקיר כי הנאשם ממשיך להגיע בקביעות לטיפול הפרטני, משתף באותנטיות, אף שלעיתים בוחן את גבולות הטיפול. הנאשם שיתף בלחץ הכלכלי הגואה סביב ההליך המשפטי, עד מצוקה רגשית אותה הוא חווה ורצון לוותר. גורמי הטיפול הסיקו כי הנאשם עדיין מחזיק בעמדות נוקשות ומתקשה להכיל מורכבויות, ונוקט עמדה חשדנית ומגוננת. עמדתו ביחס לעבירות עדיין אמביוולנטית ואף שישנה הבנה מוסרית לגביהן, יש מקום להתבוננות וחקירה מעמיקה יותר של מניעיו. על אף זאת - הנאשם עורך מאמצים להישאר בדרך הישר, לשמור על אופטימיות ולהמשיך בעבודה הקשה. עוד נמסר כי בני משפחתו מהווים עבורו גורם תמיכה משמעותי. **הומלץ על-ידי גורמי הטיפול על המשך הטיפול.**

בפני שירות המבחן הביע הנאשם נכונות להמשיך בטיפול, בו לדבריו מוצא מענה לצורך להביע את רגשותיו. נוכח חובותיו הכספיים החל כחודשיים לפני כן לעבוד במפעל במשמרות בוקר, ובערבים כשליח פיצה, וכל זאת במקביל להחזקת העסק שברשותו כשהוא נעזר בבני משפחתו. הנאשם עדיין ממשיך לתמוך באביו בליווי לטיפולים רפואיים. הנאשם שיתף בתחושות לחץ נפשי רב וחווה דאגות וחרדות באשר למצבו הכספי ולהליך הפלילי. הנאשם שיתף כי במערכת היחסים הזוגית הנוכחית, למד להציב לעצמו גבולות. הנאשם מסר כי הוא מאוכזב מעצמו, והביע חרטה על התנהלותו הפוגענית בשעת ביצוע העבירות, אך עדיין מתקשה לראות את צרכי האחר ולהביע אמפתיה כלפי המתלונן.

לא נפתחו נגד הנאשם בתקופת הדחייה תיקים נוספים.

שירות המבחן ציין כי אמנם התהליך הטיפולי מורכב והדרגתי, **אולם יש בו כדי להפחית לטווח הרחוק את הסיכון להישנות עבירות בעתיד ולהגביר את סיכויי הצלחת תהליך השיקום**, והמליץ

על המשך שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת צו מבחן למשך 12 חודשים, בצירוף צו של"צ בהיקף של 100 שעות, וענישה נלווית.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 3.5.20 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה בע"פ, וב"כ הנאשם טען בע"פ.

9. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות ופיצוי כספי למתלון.

נטען, כי הנאשם תקף את המתלון על רקע מערכת היחסים שלו עם בת זוגו של הנאשם לשעבר, וכי מעשי הנאשם הנם מעשי בריונות חמורים, שאין להם כל הצדקה, ופוגעים בערכים מוגנים של כבודו, שלמות גופו, שלווה נפשו וביטחונו של המתלון. הנאשם הפר את המרחב הפרטי של המתלון עת נכנס לרכבו בצהרי יום, אחז בצווארון חולצתו ואיים עליו באיומים לרצחו תוך שהוא משתמש בחפץ הנחזה לאקדח. מעשי הנאשם הטילו מורא על המתלון, ויתכן שהנזק שהיה יכול להיגרם למתלון היה אף רב יותר אלמלא תושייתו. הנסיבות מלמדות על תכנון מוקדם, והצטיידות מראש בחפץ, והעדר קיומה של התגרות בתכוף לפני המעשה. כל אלה מלמדים על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי בתי המשפט קבעו בשורה ארוכה של פסקי-דין כי יש להחמיר בענישה של מבצעי עבירות אלימות אשר נהגו בברוטאליות ובבריונות בכדי למגר את האלימות שפשטה בחברה ולהרתיע מבצעים בפועל ובכוח.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, צוין כי הנאשם הודה במעשים, ולו הרשעה אחת קודמת בעבירות של איומים והפרת צו בית-משפט, בגין נדון לעונש מאסר על-תנאי והתחייבות. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם נטל אחריות חלקית לביצוע העבירות, התקשה להביע אמפטיה למתלון, הוא בעל נוקשות חשיבתית ותפיסות שמרניות, ונעדר בשלות רגשית. גם לאחר כברת דרך בטיפול עדיין הנאשם הביע אמביוולנטיות ולצד הצער והחרטה התקשה לראות את צרכי האחר.

ב"כ המאשימה טענה כי המלצות התסקיר אינן עומדות בהלימה לאמור בגוף התסקיר באשר לנטילת אחריות חלקית ולתפיסותיו הנוקשות של הנאשם, וחרף העובדה שהנאשם שולב בטיפול ממושך עדיין לא הופחת הסיכון להישנות ביצוע עבירות. לדעת המאשימה, אין מדובר בתסקיר חיובי, ויש להעדיף את האינטרס הציבורי בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה.

לשם שיקוף הפגיעה במתלון ביקשה המאשימה להטיל רכיב משמעותי של פיצויים. בהסכמת הצדדים, נמסר

במסגרת הטיעונים לעונש, כי עמדת המתלונן הנה כי הוא עדיין חש בסכנה מפני הנאשם, וכי מאז האירוע הוא מוטרד נפשית.

10. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט לאמץ בעניינו של הנאשם את המלצת שירות המבחן.

נטען, כי האירוע דנן התרחש בחודש מרץ 2019, מאז חלפה למעלה משנה בה הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות נוספות, חווה קושי רב סביב ההליך המשפטי המתנהל נגדו, מעצרו המלא ולאחר מכן שחרורו בתנאים מגבילים, ומצוקה כלכלית כבדה. הנאשם הודה במעשים באופן שחסך זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בעדות המתלונן, נטל אחריות והביע חרטה כנה.

נזקי המתלונן לא הוכחו ולא נתמכו בכל מסמך, אף לא מסמך רפואי והחבלה שנגרמה למתלונן לא הייתה קשה, לא גרמה למום ולא הצריכה טיפול רפואי.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן, שהמלצתו הסופית הנה המלצה טיפולית ושיקומית. הנאשם זקוק לטיפול ממושך על מנת להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות, הוא התמיד בטיפול ושיתף פעולה באופן מלא לאורך תקופה משמעותית. הנאשם לא הפר את תנאי השחרור לכל אורך התקופה, בנה זוגיות חדשה והתמיד בעבודה ובתמיכה במשפחתו. הנאשם ובת זוגו לשעבר פתחו דף חדש והנאשם הקפיד לשמור מרחק ממנה ומן המתלונן. הנאשם עורך מאמצים לשקם את חייו, והאינטרס הציבורי מחייב להעדיף את דרך השיקום כדי להפחית את הסיכון לאלימות נוספת.

11. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מתנצל על שאירע, כי הוא אינו מתקרב עוד אל המתלונן ואל בת זוגו לשעבר, ומנהל זוגיות חדשה משלו. הנאשם מסר כי טעה וכי שילם את המחיר על טעותו. מזה שנה הוא משולב בטיפול ועושה "מה שצריך", למרות הנזק שגרם לו ההליך הפלילי, כך לדבריו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

12. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת האלימות שביצע הנאשם הם שלמות גופו,

כבודו וביטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות, תופעה במסגרתה נפגעי עבירה נופלים קרבן לאלימות פיזית בשל עניינים של מה בכך.

בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל** (27.10.11), הדגיש בית המשפט העליון את החומרה שבבישוב סכסוכים בדרך אלימה בקובעו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

'רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה' (שם, פסקה 10; וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 10.11.2009).'

ובהמשך:

'המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע'.

בנוסף חטא הנאשם בביצוע עבירת איומים, שיש בה כדי להשפיע על ביטחונו האישי ושלוות נפשו של הפרט.

נסיבות ביצוע העבירות

13. הנאשם תקף את המתלון, בן זוגה הנוכחי של בת זוגו לשעבר של הנאשם, בעיבורה של עיר, בצהרי יום, ברכבו של המתלון - כשהוא מפתיע את המתלון ונכנס בלא רשות אל רכבו. מעשי הנאשם כללו אחיזה בצווארון חולצתו של המתלון, השמעת איומים לרצוח אותו אלא אם יעזוב את בת זוגו, ובעוד המתלון הודף אותו מעל פניו, שלף המתלון אקדח צעצוע ובאמצעותו המשיך לאיים ולתקוף את המתלון. האירוע הסתיים הודות לתושייתו של המתלון אשר נאבק בנאשם, עד כי אקדח הפלסטיק נשבר. הנאשם המשיך והשמיע איומים נוספים לפגוע במתלון, ולקפד את חייו.

עמוד 7

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלונן שריטה בלחי. אמנם, אין מדובר בנזק כבד או מורכב, או כזה שהצריך טיפול רפואי ואולם יש בו ממד של פגיעה קשה, משפילה ובטוה בכבודו, בשלומו ובשלמות גופו של המתלונן, וברי כי אלמלא תושיית המתלונן עלול היה הנזק שייגרם לו להיות רב יותר.

אמידת הנזק מחייבת התייחסות גם לנזק העקיף שנגרם ללא ספק גם לבת זוגו של המתלונן, שהנה בת זוגו הקודמת של הנאשם. ההתנהגות מלמדת על אובססיביות זוגית ועל העדר יכולת מצד הנאשם להשלים עם כך שאותה אישה המשיכה בחייה, בלעדיו, ומדובר בהתנהגות מזיקה, מרתיעה ומפרת שלוה, לא רק ביחס למתלונן שהותקף, אלא גם ביחס לאותה בת זוג לשעבר, בעטיה נולד המניע לעבירה.

המעשים נושאים ממד של תכנון מוקדם, אף אם לא מדוקדק וקפדני, ומעידים על רצון להרע וליזום פגיעה, לצד תוקפנות ואלימות. הצטיידות בחפץ מאיים מראש, הנחזה להיות אקדח, בכדי להעצים ולהגביר את תחושת האיום והפחד אותה חווה המתלונן, הנה התנהגות קיצונית. התעוזה הטמונה במעשי בריונות אלימים ואף מתוכננים, בצירוף הרקע לביצועם - קנאה אובססיבית כלפי בת זוג בעבר - מלמדים על סיכון משמעותי הנשקף מן הנאשם בשעת ביצוע העבירות.

מרכיבים אלה מגבירים את חומרת המעשה ואת חומרת אשמו של הנאשם, הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, בהעדר כל אינדיקציה לקינטור והתגרות עובר לביצוע.

כאמור, הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע המעשה אינן משמשות לזכותו, ולהיפך. התנהלות הנאשם יש בה כדי לשקף זלזול באוטונומיה של בת זוגו לשעבר לחיות את חייה כרצונה ולבלות מזמנה עם מי שתחפוץ. תקיפתו של בן זוגה הנוכחי מבטאת התנהגות שאין להשלים עמה, מזג אלים ואימפולסיבי, וכן פוטנציאל סיכון גבוה לפגיעה באדם על לא עוול בכפו.

14. לצד הסממנים החמורים בעבירה, יש לציין, מנגד, כי כאמור, הפגיעה שנגרמה איננה מן החמורות, וכי האיומים, לפיהם הנאשם משתייך למשפחה של עבריינים שיפגעו במתלונן, אינם מבוססים ככל הנראה על נתוני אמת, שכן משפחת הנאשם הנה משפחה קשת יום ללא השתייכות עבריינית (זאת על פי התסקיר). השימוש באקדח דמה, על אף החומרה שבו, מלמד על כוונה להפחיד באמצעי דרמטי אך בלתי מזיק, שאיננה חמורה לעומת כוונה לחבול קשות. מבחינה זו, החומרה פחותה לעומת החומרה הטמונה במקרים בהם בוצעה מראש הצטיידות בסכין או בנשק חם אמיתי, כפי שמתבצעת במקרים אחרים רבים וחמורים יותר.

מפי ב"כ המאשימה הובא בהסכמה, כי המתלונן עדיין חושש מפני הנאשם וכי האירוע השפיע עליו נפשית ורגשית, ומכאן אישור להשערה שהמעשה מותיר נזק.

אם כן, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. בחינת מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש מעלה קשת רחבה של עונשים החל ממאסר על תנאי וכלה במאסרים מאחורי סורג ובריא לתקופות ממושכות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים, כמלמדים על מדיניות ענישה נוהגת בעבירה:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) - המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף אדם במסעדה, יחד עם אחר, למתלונן נגרמו רגישות בראש ובעין והוא נזקק לטיפול. לאחר שניסו להרחיקו מהמתלונן תקף אדם אחר באמצעות בקבוק בירה בראשו, חלקן כשהוא שכוב על הרצפה, ואף הוא נחבל ונזקק לטיפול.

בית משפט השלום הטיל עליו עונש של **11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים**. על שותפו לביצוע העבירות הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ב. רע"פ 4968/14 **פייבושנקי נ' מדינת ישראל** (17.7.14), המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש בזדון, ובית-משפט השלום גזר עליו **8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי ופיצויים למתלוננת**. ערעורו לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון, נדחו.

ג. ע"פ (נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.14), שם המערער, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים כלפי אדם במסעדה, והוטלו עליו **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך קביעה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים שיכול וירוצו בעבודות שירות לשמונה חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט המחוזי נמנע מלהתערב בעונשו.

ד. עפ"ג (ב"ש) 42517-02-14 **אלעול נ' מדינת ישראל** (2.4.14) - שם הורשע המערער בשלוש עבירות איומים, כלפי מעסיקו לשעבר, לאחר שפוטר מעבודתו כשומר בעסקו, פעם אחת באמצעות הטלפון ופעמיים באזני שוטר בעת חקירתו. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-12 חודשים** בגין כל אירוע של איומים. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה אך לא הביע חרטה, ושהה במעצר מאחורי סורג ובריא עד תום ההליכים. **הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי והתחייבות כספית**. ערעורו נמחק בהסכמה.

סבורה אני כי נסיבותיו החריגות למדי של עניין זה אינן מתאימות לשמש סמן למדיניות ענישה נוהגת לעניין דנן.

ה. ע"פ (חי') 12828-08-11 **מדינת ישראל נ' ללוש** - המשיב איים לרצוח את אשתו באזני בנם בן ה-13, ולו הרשעה ישנה קודמת בתקיפתה של אשתו. הוטלו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על **תשעה חודשי מאסר בפועל**.

ו. ת"פ (ב"ש) 8212/09 **מדינת ישראל נ' איגנטנקו** (6.3.12) - המבקש הורשע על פי הודאתו, בעבירה של גרם חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, לאחר שתקף אדם עמו שתה לשוכרה, וגרם לו לחבלות ראש קשות. שילוב הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, בהליך גמילה במהלך הדיון לא צלח לאחר שלא שיתף פעולה. **הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס**.

סבורני כי פסק-דין זה נסיבותיו חמורות מאשר אלה שלפניי, נזקי המעשה חמורים יותר, ואף מדבר בעבירה שלצדה נקבע עונש חמור יותר של שבע שנות מאסר לעומת שלוש שנים במקרה דנן.

16. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להוסיף ולעייין גם בפסקי-הדין הבאים:

א. ע"פ (י-ם) 53061-02-13 **נתן נ' מדינת ישראל** (30.5.13) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שפגע באדם שהעיר לו העיר לו על נהיגה פסולה. **הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, ו-5,000 ₪ פיצוי למתלונן**. בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור, וקבע כי העונש שנגזר הולם את נסיבות המקרה, בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער, שעברו כולל 5 הרשעות קודמות.

ב. ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11) - על המערער, שתקף את המתלונן על רקע סכסוך עסקי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על-תנאי, והתחייבות. במסגרת הסכם מחוץ לכתלי בית-המשפט פיצה המערער את המתלונן בסך של 13,000 ₪**. המערער התנצל בפני המתלונן, והמתלונן הבהיר במכתב כי קיבל את ההתנצלות וביקש שלא להחמיר עם הנאשם. **בית-משפט המחוזי קיבל את הערעור בכך שהעמיד את משך תקופת המאסר על 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות**.

ג. ע"פ (מרכז) 16160-10-11 **טבצניק נ' מדינת ישראל** (25.12.11) - המערער תקף אדם על רקע חילוקי דעות בענייני ועד בית, מעשיו כללו הכאתו של המתלונן בבית כנסת ואף תלישת זקנו. **הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי**

למתלונן. בפני ערכאת הערעור הוצג מכתב המתלונן לפיו הוא סלח לנאשם בלב שלב כדי לקיים יחסי שכנות טובים, שלא הונח בפני בית-משפט קמא טרם גזירת הדין. בהתחשב ביתר נסיבותיו האישיות של המערער, **העמיד בית-המשפט המחוזי את רכיב המאסר על 4 חודשי עבודות שירות.**

ד. ע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16/5/17), בעקבות סכסוך על זכות שימוש בדרך, תקף המערער את המתלונן באגרוף בפניו וגרם לו לשבר באף. נגזרו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי בסך ₪ 7,500 למתלונן.** הערעור למחוזי נדחה.

ה. ת"פ (מח' חי') 18531-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (16.4.12), הנאשמים, ללא עבר פלילי, הורשעו בעבירה של גרימת חבלה חמורה ונאשם 1 הורשע בנוסף בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמים, אחים ובעלי מסעדה, תקפו את המתלונן על רקע ויכוח בעניין חנית רכב, וגרמו לו לשבר בשורש כף היד. הסדר טיעון הושג לאחר שמיעת פרשת התביעה כולה. **על נאשם 1 הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, על נאשם 2 הוטלו 4 חודשי עבודות שירות, וכן הוטלו על השניים מאסרים על-תנאי ופיצוי למתלונן.**

ו. ע"פ (מח' ב"ש) 25706-12-12 **אביבי לוי נ' מדינת ישראל** (10.4.13), שם דובר בנהג מונית שתקף את חברו בנגיחה לפניו וגרם לו לשבר בשיניו הקדמיות. בית-משפט השלום דחה את עתירתו שלא להרשיעו בדין, וגזר עליו **צו של"צ, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן.** ערעורו נדחה.

ז. ת"פ (ראשל"צ) 45440-12-13 **מדינת ישראל נ' מוטי גנסקי** (10.6.15), שם הנאשם תקף את שכנו באמצעות מוט ברזל וגרם לו לחבלה בארובת העין, חתך בגבה וחבלות נוספות, תוך שמאיים כי יהרוג אותו. הצדדים עתרו במשותף לעונש של **3 חודשי מאסר בעבודות שירות** ובית-המשפט אימץ את הסדר הטיעון.

ח. ת"פ (ראשל"צ) 37915-11-17 **מדינת ישראל נ' גפסון** (11.3.19) - הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות, תקף את המתלונן, עמו אין לו היכרות מוקדמת, במהלך הופעה מוזיקלית. תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת צווי מבחן ושל"צ וסיום ההליך ללא הרשעה. בית-המשפט ציין כי אף שמדובר בתקיפה שהביאה לפגיעה פיזית במתלונן, מדובר באירוע שאינו מתוכנן, רגעי, על רקע ויכוח שהסלים בין הצדדים, ללא מעורבות של גורמים נוספים או הסתייעות בחפצים, אשר הופסק מיד לאחר שהמתלונן נפגע. נקבע, כי **בנסיבות מוצדק וראוי לסיים את ההליך ללא הרשעה ולהטיל צו מבחן, צו של"צ, התחייבות ופיצויים למתלונן בסך ₪ 5,000.**

ט. ת"פ (ק"ג) 44572-08-17 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** (27.11.18) - בין הנאשם ובין המתלונן התפתח שיח שבעקבותיו רדף הנאשם אחר המתלונן, תקף אותו במכות אגרופ עד שהפילו אל הרצפה והמשיך לתקוף אותו תוך שגורם לו לחבלות ולפציעות שונות לרבות שבר באף, עד שפונה לבית-החולים. הוא הורשע בעבירות של פציעה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. חרף הנזק שנגרם, הפגיעה בערכים המוגנים, והעבירות החמורות בהן הורשע, נמנע בית-המשפט מהרשעתו של הנאשם בדיון, לאחר ששולב בהליך טיפולי, ומשהוסק כי הרשעה תפגע בהליך שיקומו. **הוטלו צו מבחן, צו של"צ, התחייבות ופיצויים למתלונן בסך 3,000 ₪.**

י. ת"פ (כ"ס) 42130-10-12 **מדינת ישראל נ' מנשה נה** (27.12.15), שם הנאשם, בן 71 וללא עבר פלילי, הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, אשר תקף אדם אחר לאחר ויכוח בנוגע לחנייה. **הרשעתו בדין בוטלה והוטלו עליו צו של"צ ופיצוי למתלונן.**

17. בענייננו, שילוב הנסיבות כפי שפורט, מוביל למתחם ענישה הולם אשר מתחיל **מעונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי לנפגע העבירה.**

גזירת עונשו של הנאשם

18. התלבטתי במקרה זה באשר לעונש הראוי לנאשם זה, אשר ההליך הפלילי שלו נמשך מזה זמן מה, תוך קבלת תסקירים משלימים.

כאמור לעיל, מתחם העונש, על פי עקרון ההלימה, שהוא העקרון המנחה בענישה, מחייב להטיל, במקרה זה, על נסיבותיו, לכל הפחות עונש של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, העומד ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם אותו קבעתי.

בהתאם למתחם הענישה, הנאשם אכן נשלח לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, שנמצאה לגביו חיובית.

ואולם, המלצותיו העקביות של שירות המבחן מכוונות לענישה טיפולית תוך הימנעות מעבודות שירות, ולמעשה מציעות סטייה ממתחם העונש.

בסופו של דבר, שוכנעתי כי קביעת שירות המבחן לפיה אישיותו של הנאשם מחייבת התערבות טיפולית מעמיקה כדי למתן את מסוכנותו, וכי הצורך בהמשך טיפול יעיל, ראוי שיובילו לסטייה לקולא ממתחם הענישה לצרכי שיקום, תוך הימנעות מרכיב של מאסר בפועל, אף לא בעבודות שירות.

19. הנאשם בן 29, רווק, המתגורר עם הוריו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם פעל על רקע תפיסות חברתיות לגבי מערכת זוגית שהצדיקו את האלימות, וכי מכאן, בין היתר, צורך ממשי בטיפול.

הנאשם הודה במעשים, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי משמעותי לרבות את עדות המתלונן.

הנאשם בעל עסק עצמאי בתחום ציוד ספורט, ועובד כשכיר בשתי עבודות נוספות, מצבו הכלכלי קשה ביותר לפי הדברים שהציג בפני שירות המבחן, הוא תומך וסועד את שני הוריו הסובלים ממצב בריאותי לקוי, ומלווה את אביו לטיפולים הרפואיים להם נזקק משך השנים האחרונות בעקבות מחלת הסרטן.

לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2015, בעבירת איומים ובעבירה של הפרת הוראה חוקית - בגינה הוטלו עליו מאסר על-תנאי והתחייבות, שאינם ברי הפעלה עוד. אותה הרשעה, שלגביה הצדדים לא נידבו מידע, עניינה, כמו כאן, ביחסים זוגיים אחרים.

אמנם מדובר בעבר שהנו בעבירת איומים בה הורשע גם בתיק זה, ואולם לא ניתן לומר כי לנאשם עבר מכביד. באותו הליך הנאשם לא הופנה, ככל הנראה, לכל טיפול, ולפיכך מדובר בעניינו במעורבות טיפולית ראשונה אי פעם.

מאז מעורבותו בעבירות דן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאשם שהה במעצר כ-14 ימים ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים, כאשר שמר על תנאי השחרור משך תקופת הדין בעניינו.

20. ניכר כי נסיבות חייו וגדילתו של הנאשם קשות ומורכבות וכי חרף גילו הצעיר נאלץ ליטול עליו אחריות משמעותית למשפחתו הגרעינית ולהוריו.

העבירות בוצעו על רקע קשיי הפרידה מבת זוג בעבר, ומצב רגשי מעורער ממנו סבל הנאשם בעקבות זאת, אשר הובילו אותו לביצוע המעשים באופן בלתי שקול ובלתי מותאם.

הנאשם בתקופת הדין בעניינו שולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, ועבר כברת דרך משמעותית ומרשימה, אף אם לא שלמה, בטיפול. ממצב של העדר תובנה, העדר אמפטיה והבנה לפגיעה שגרם למתלונן, ונטילת אחריות חלקית, עבר הנאשם להפנמה מוסרית של הפסול הטמון במעשיו. אמנם, גם בתסקיר האחרון תועדה גישה אמביוולנטית של הנאשם לפגיעה שגרם, ואולם אין בכך כדי לאיין את משמעותה של ההתקדמות אשר ערך הנאשם תוך שיתוף פעולה מלא בטיפול.

גורמי הטיפול התרשמו כי לנאשם דרושה עבודה טיפולית נוספת על מנת להשלים את התהליך בו החל, ועל מנת לבסס דפוסי התנהגות מותאמים, במטרה להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. המלצותיו של שירות המבחן לאורך שלושה תסקירים היו עקביות, ולימדו על שיתוף פעולה מלא, התמדה ונכונות לעבור שינוי משמעותי מצד הנאשם.

21. נראה כי הטלת עונש הכולל רכיב של מאסר, כפי שהיה מקום להטיל על הנאשם בהתחשב בחומרת

המעשים, בנסיבות ביצועם, ברקע להם, במדיניות הענישה ובמתחם העונש ההולם שנקבע, על מנת לבטא את ההוקעה המוסרית הנדרשת ביחס למעשים מסוג זה, עלולה לפגוע בדרך השיקום בה החל הנאשם, ובמאמצים שערך לשנות מדרכיו. מצאתי כי חרב המאסר עדיף שתרחף מעל הנאשם בתקופת הטיפול, מאשר ש"תונחת" כבר כעת בדמות עבודות שירות. על הנאשם להביא בחשבון כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן שיוטל עליו, עלול להוביל לגזירת מאסר. לפיכך, החלטתי לסטות בענייניו של הנאשם ממתחם העונש ההולם ולאמץ בענייניו את המלצת שירות המבחן בדבר הטלת צו מבחן וצו של"צ.

שרות המבחן בתסקירו האחרון המליץ להסתפק בשנת מבחן, וזאת בניגוד להמלצות בשני התסקירים הקודמים להטיל מבחן ל-18 חודשים.

סבורני כי דרושה לנאשם תקופת מבחן ארוכה, שכן בפניו כברת דרך טיפולית משמעותית. יש להניח כי בתקופה האחרונה נקטע ההליך הטיפולי שבו הנאשם משולב, בשל מצב חירום הקורונה, וגם מכאן הצורך בתקופת מבחן ארוכה מזו המומלצת. בדעתי, אם כן, לחייב את הנאשם במבחן שיימשך 18 חודשים בפיקוח שרות המבחן.

22. את ההימנעות מהטלת רכיב מאסר בפועל, ראיתי לאזן בהטלת ענישה מותנית משמעותית, ובהטלת פיצוי ראוי ומשמעותי לנפגע העבירה. ברורה לי מידת ההכבדה על הנאשם עקב הטלת הפיצוי, ואולם מדובר ברכיב עונשי הולם שיבטא את חומרת העבירה, ואת ההכרה בטלטלה ובנזק שהמתלונן סבל.

סוף דבר

23. אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, במהלכם יעמוד הנאשם בפיקוח שרות המבחן ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר הוראות הצו או יעבור עבירה נוספת בתקופתו, יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש, ולהחמיר בעונשו.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות עבירת איומים.

ג. פיצוי למתלונן, בסך 5,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום

עמוד 14

10.8.20 ובכל 10 בחודש עוקב שלאחריו. באחריות ב"כ המאשימה להעביר לאלתר למזכירות בית- המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלונן לצורך העברת סכומי הפיצוי.

ד. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע כל עבירת אלימות, מסוג עוון או פשע, כולל איומים לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' תמוז תש"פ, 23 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.